

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) της 10ης Οκτωβρίου 2006 (υπόθεση T-302/03),
- να καταδικάσει το καθού και αναιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Οκτωβρίου 2006 αντιβαίνει προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (1). Το Πρωτοδικείο κακώς δέχθηκε ότι μεταξύ, αφενός, της ενδείξεως «*par&guide*» και, αφετέρου του προϊόντος «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και της υπηρεσίας «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» υφίσταται άμεση και συγκεκριμένη σχέση και ότι η ένδειξη «*par&guide*» καθιστά δυνατή «την άμεση αναγνώριση» των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών (σκέψη 40 της αποφάσεως του Πρωτοδικείου). Περαιτέρω, ήταν εσφαλμένη η κρίση του Πρωτοδικείου ότι το σημείο «*par&guide*» επιτρέπει στο οικείο κοινό να διαπιστώσει «[αμέσως και αυθορμήτως]» την ύπαρξη «άμεσης και συγκεκριμένης σχέσεως με το λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές και τις υπηρεσίες προγραμματισμού για ηλεκτρονικούς υπολογιστές που παρέχουν χάρτες (πόλεων) και (ταξιδιωτικούς) οδηγούς». Τέλος, κατά την απόφαση, η κατηγορία προϊόντων «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και η κατηγορία υπηρεσιών «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» περιλαμβάνουν προϊόντα και υπηρεσίες των οποίων η λειτουργία συνίσταται στην «παροχή» χαρτών (πόλεων) και (ταξιδιωτικών) οδηγών.

Η ως άνω ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο με την απόφασή του, είναι εσφαλμένη. Αντιθέτως προς την κρίση του Πρωτοδικείου, το καταχωρισθέν σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα. Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό. «Άμεση και συγκεκριμένη σχέση» και «άμεση αναγνώριση» νοείται μόνον όταν πρόκειται για κάποιον όρο, ο οποίος είτε προσδιορίζει άμεσα τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες είτε περιγράφει χαρακτηριστικά που ευθέως, δηλαδή αυτά καθ'αυτά, προσδιορίζουν κάποιο προϊόν ή υπηρεσία. Δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο με την ένδειξη «*par&guide*». Η ένδειξη αυτή δεν προσδιορίζει το προϊόν «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» ή την υπηρεσία «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» ούτε δηλώνει κάποιο χαρακτηριστικό, άμεσα σχετιζόμενο με το προϊόν ή την υπηρεσία. Το κοινό δεν δύναται να διαπιστώσει «[αμέσως και αυθορμήτως] [την ύπαρξη] άμεσης και συγκεκριμένης σχέσεως με το “λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές” και τις υπηρεσίες “προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές” που παρέχουν χάρτες (πόλεων) και (ταξιδιωτικούς) οδηγούς». Επίσης, το «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και η υπηρεσία «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» δεν επιτρέπει την «παροχή» χαρτών (πόλεων) και (ταξιδιωτικών) οδηγών.

Η σχέση που, όπως έκρινε το Πρωτοδικείο με τη απόφασή του, υφίσταται μεταξύ, αφενός, της ενδείξεως «*par&guide*» και, αφετέρου, του συγκεκριμένου προϊόντος «λογισμικό για ηλεκτρονικούς υπολογιστές» και της συγκεκριμένης υπηρεσίας «προγραμματισμός για ηλεκτρονικούς υπολογιστές», ως προς τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση της ενδείξεως αυτής, δεν είναι αυτονόητη, αλλά προκύπτει μόνον κατόπιν νοητικής επεξεργασίας.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01, GlaxoSmith-Kline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-513/06 P)

(2007/C 42/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιούσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Θ. Χριστοφόρου, F. Castillo de la Torre και E. Gippini Fournier)

Αντίδικοι στην αναρριτική διαδικασία: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEP), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, πρώην Glaxo Wellcome plc

Αιτήματα της αναιρεσιούσας

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τα σημεία 1 και 3 ως 5 του διατακτικού της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-168/01, GlaxoSmithKline Services Ltd. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επί της διαφοράς, απορρίπτοντας ως αβάσιμη την προσφυγή περί ακυρώσεως που είχε ασκηθεί στην υπόθεση T-168/01·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στην υπόθεση T-168/01 στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή κατά τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και την κατ' αναίρεση διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή συμφωνεί με την κρίση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσον αφορά την αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ επιχειρήσεων και τους προβληθέντες λόγους ακυρώσεως που αντλούνται από κατάχρηση εξουσίας, παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας και παράβαση του άρθρου 43 ΕΚ.

Όσον αφορά το τμήμα της αποφάσεως περί υπάρξεως «αποτελεσματος» αντίθετου προς τον ανταγωνισμό, η Επιτροπή βάλλει κατά της συλλογιστικής του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ανάλυση βάσει της οποίας το Πρωτοδικείο δέχεται την ύπαρξη περιοριστικών «αποτελεσμάτων» συνιστά στην πραγματικότητα ανάλυση του περιοριστικού «αντικειμένου» της συμφωνίας, λαμβανομένου υπόψη του νομικού και οικονομικού πλαισίου, και θα έπρεπε να οδηγήσει το Πρωτοδικείο στο να δεχθεί τη διαπίστωση της αποφάσεως της Επιτροπής ότι η συμφωνία είχε αντικείμενο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό. Όσον αφορά τις λοιπές κρίσεις επί των «αποτελεσμάτων», η Επιτροπή εγείρει σοβαρές αντιρρήσεις προκειμένου, ιδίως, περί: του ορισμού της επίμαχης αγοράς, της απορρίψεως των συμπερασμάτων της Επιτροπής ως προς την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 1, στοιχείο δ', βάσει του νομικώς εσφαλμένου επιχειρήματος ότι οι διαφορετικές τιμές ίσχυαν σε αγορές διαφορετικές από γεωγραφική άποψη και ορισμένου αριθμού άλλων διαπιστώσεων στις οποίες προβαίνει η απόφαση,

όπου το Πρωτοδικείο υποκαθιστά την εκτίμηση της Επιτροπής περί πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων οικονομικού χαρακτήρα με τη δική του, πρακτική που απαγορεύεται στο πλαίσιο του δικαστικού ελέγχου. Πάντως, δεδομένου ότι η Επιτροπή συμφωνεί με την τελική κρίση του Πρωτοδικείου, δηλαδή ότι η επίμαχη συμφωνία έχει αποτελέσματα αντίθετα προς τον ανταγωνισμό, δεν προτίθεται, σ' αυτό το στάδιο, να προβάλει λόγους αναιρέσεως κατ' αυτού του τμήματος της αποφάσεως.

Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως προβάλλονται δύο κατηγορίες λόγων αναιρέσεως. Η πρώτη αφορά τις κρίσεις περί του άρθρου 81, παράγραφος 1, και ειδικότερα τα νομικά σφάλματα και αλλοιώσεις ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή της διαλαμβανόμενης στη διάταξη αυτή έννοιας του «αντικειμένου», καθώς και τις ευάριθμες αλλοιώσεις, νομικά σφάλματα, ανεπάρκειες και αντιφάσεις που πάσχει η αιτιολογία περί του «νομικού και οικονομικού πλαισίου» της συμφωνίας. Η δεύτερη κατηγορία λόγων αναιρέσεως βάλλει κατά των σχετικών με το άρθρο 81, παράγραφος 3, κρίσεων: καταρχάς και πρωτίτως, κατ' αυτών που αφορούν την πρώτη προϋπόθεση της διατάξεως αυτής αλλά, επίσης, και κατά του ότι δεν εξετάσθηκε αν πληρούνται πλείονες άλλες προϋποθέσεις.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2006 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση T-153/04, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ferriere Nord SpA

(Υπόθεση C-516/06 P)

(2007/C 42/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και F. Amato)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ferriere Nord SpA

Αιτήματα της αναιρέσεως

Η αναιρέσειουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθό μέρος κηρύχθηκε παραδεκτή η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η εταιρία Ferriere Nord κατά της από 5 Φεβρουαρίου 2004 επιστολής της Επιτροπής και κατά της από 13 Απριλίου 2004 τηλεομοιοτυπίας της Επιτροπής·
- Να κηρύξει ως απαράδεκτη και συνακόλουθα να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε πρωτοδικώς η εταιρία Ferriere Nord κατά των βαλλομένων πράξεων·
- Να καταδικάσει την εταιρία Ferriere Nord στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006 επί της υποθέσεως T-153/04, Ferriere Nord κατά Επιτροπής των Ευρω-

παϊκών Κοινοτήτων, παραβιάζει, στον βαθμό που κηρύσσει παραδεκτή την άσκηθείσα πρωτοδικώς προσφυγή, τη διάταξη του άρθρου 230, πρώτο εδάφιο, σε συνδυασμό με το άρθρο 249 ΕΚ, σχετικά με την ερμηνεία της έννοιας της δεκτικής προσφυγής πράξεως, στερείται αιτιολογίας ή ακολουθεί πεπλανημένη αιτιολογία και πάσχει έλλειψη αρμοδιότητας του Πρωτοδικείου.

Το Πρωτοδικείο δεν κατέδειξε ότι οι βαλλόμενες πράξεις συνεπήχθησαν υποχρεωτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα της πρωτοδικώς προσφεύγουσας, τροποποιώντας σημαντικά την έννομη κατάστασή της. Επιπλέον, θεμελίωσε πεπλανημένα την κρίση του ως προς το παραδεκτό της υποθέσεως, επίσης μη καταδειχθέν, ότι οι βληθείσες πρωτοδικώς πράξεις τεκμαίρονταν νόμιμες. Τέλος, το Πρωτοδικείο υπερέβη τα όρια των αρμοδιοτήτων που του αναθέτει η Συνθήκη.

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-517/06)

(2007/C 42/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun και E. Montaguti)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείπουσα να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα ⁽¹⁾ ή μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- να καταδικάσει την Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Ιουλίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 345, σ. 90.